

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

Hymnus Ex Voto In Nahhvm. Ode Dicolos Tetrastrophos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

In maiora fouet pellere crimina,
 Iam quæ claustra decus iuraque truniat,
 Perrumpit genitrix callida fraus doli,
 Et vis simplicius fraude nocens ruit,
 Exemplo vt populus doctus, & indigam
 Oppressus fugiens pauperiem pati
 Nec leges timeat, nec metuat graueis
 Pœnas tartarei sulfura fluminis:
 Sed quæuis subeat crimina, maximas
 Sudore exiguo vt diuitias paret.
 Ast nos cuncta leui pondere ducimus,
 Quæ vel gemmifero Phiseon alueo,
 Vel rubris Erythre marginibus lauat,
 Si nec Sirlinea texta domus trabe,
 Nec curas adimit lectus eburneus,
 Nec fucis Tyriis ebria vellera:
 Quod si me cupidum spiritus in suam
 Tutelam placidus excipiat, neque
 Cognouisse vetet munera duplici
 Consecrata libro, nec neget indere
 Numen visceribus, dum meditor, suum,
 Vel Cyrum superem forte beator.

HYMNVS EX VOTO IN NAHHVM.

Ode Dicolos Tetraſtrophos.

O Me quid latebras quærrere, & auium
 Vulgo nunc mediis rupibus abditum
 Obscurè miseros & sine gloria
 Percurriſſe iuuat dies?
 Atque æuum studiis heu nimium breue
 Instantem grauibus ducere, quid pati
 Duram pauperiem? Speroere dulcium
 Vitæ comoda partium?
 Et cur non potiùs magna potentium
 Præſens facta ſequar, iamque animoſior
 Contendam gradibus ſcandere proſpera
 Clari munera nominis?
 Illic diuitiæ, & præmia maxima
 Audendi, & celebri gloria vertice
 Atollens folio collocat intimis
 Productum è tenebris virum:

Falces

Pisces vt pauidum, & scepra minantia
Magnorumque frequens turba clientium
Perstringat populum, cogat & annuo
Regem munere prosequi.

Atqui nec rigida durior esculo
Sensus, deliciis vt valeam frui
Contingit, stupidum & consilij impotens
Aut est ingenium mihi.

Vt spes aggrediar, coner vt optimas
Artes, intrepidas arque vias, quibus
Hærentem celebri culmine lauream,
Summumque eripiam decus.

At nec præcipuis artibus, aut opus
Extremo ingenio est: sapius imperant
Vulgares animæ, & ridiculum caput
Sublimes apices tenet.

Sed quò te rapit hic præcipitem furor
O mens, quas tenebras concipis impij
Erroris? dubio puppis in æquore
Amisisse viam pudet.

Heu quid perpetuis cursibus attinet,
Indulisse bonis artibus, & modos
Et causas penitus nosse, quis exitus,
Quæ rerum mancant vices?

Si frustra sapimus, nullaque protinus
Viuendi eueniunt commoda rectius,
Seu quis desidia tempora conterat,
Doctrinæ colat vias.

Quod si nostra minus pectora roborant
Sermones hominum, percipe certius
Diuinum eloquium, sacraque carminum
Non fallentia dogmata.

Vt quondam ætherei consilij Dei
Splendorem, & solij nomina regij
Sublatum ex humili puluere, nec sibi
Credens tanta, ferat caput.

Hæc nullis hominum parta laboribus,
Sed (quod sic placuit) numinis edita
Nutu, non opibus, non gladiis, neque
Seruantur strepitu graui.

Ast præfens pietas, iuraque & innocens,
Et recti impavidus propositi tenax,

Et vindex

Et vindex animus fraudis, & integræ
Virtutis studio calens

Et solers publici certaue commodi,
Priuatæque rei tempora negligens,
Cura atque assiduus pro populo labor
Supremum statuunt decus,

In quæ sepe viri munera maximi
Delecti, potius pascere in asperis
Dumeris pecudum bruta bidentium
Orant agmina, vel boum.

Ast duris alius maxima cladibus
Et fuso temerè sanguine ciuium
Destructis aliis culmina, & arduas
Construxisse parat domos.

Quem terra ambitio iuncta cupidine
Sternentem populos fluminis in modum
Quod rupto penitus proruit alueo,
Per fas atque nefas rapit.

Sic visum Domino, qui mare temperat
Et cælum imperio, quique homines regit,
Voluens consilio secula prouido
Et iudex, bonus & pater.

Namque ille & sceleris crimina publici
Et fraudes populi principe & improbo
Permissa & nimia sepe licentia
Vlcisci grauius solet.

Sed vi, ac innumera cæde potentiam
Constructam, & liquido sanguine, non fias
Raptu, fraude, dolis, & spoliis putat
Confirmare ferum genus.

Ergo vel laqueis omnia callidis,
Aut legum innumeris flexibus ac dolo
Constant, innocuum fraudisque sagax capit,
Planè & despoliat pecus.

Aut dura aggreditur frangere cuspide,
Conatum positas rumpere vel plagas,
Vel casum gemitu ferre miserrimum,
Vel fugisse malum graue.

Non longum sceleris tempus & impie
Fraudis; posse tamen perpetuum finit
Esse æuum, subito sed ruit impios
Feruenti Deus impetu.

Et iam perpetuis subdita molibus

Fundamenta

Fundamenta tremunt, cunctaque gloriæ
Vertuntur pariter pondera cum suis
In magnum dominis malum.

Et quam ut flammivomis perderet ignibus
Insensus populos egerat excitans
Fustem perfimilem coniecit in rogam,
Atque ardere iubet Deus.

Diuinis igitur muneribus nimis
Impar, quæ ulterius poscere sit nefas,
Horrescens pelagi solliciti minas,
Hic nauem ad scopulum ligo.

Hic me perpetuis carminibus dabo,
Sermonesque Dei latior audiam,
Et stratus mediter gramine florido
Fontis margine vel sacri.

IN HABBAKVQ PROPHE TAM

Carmen ex voto.

Non cœpta lætis vota parentibus,
Cum pulcher infans ludit amabilem,
Cui sceptrâ mater, cui coronas
Poscit auens prece blandiente.

Non quæ per artes innumeras genus
Mortale duris vsque laboribus
Exercet auri vel cupido,
Spesve leuis malè sana honoris:

Non quidquid errans denique suspicit
Vulgus, beatos efficit, aut iuuat,
Curas vel auertit sequaces,
Otia vel meditata præstat.

Nam quæ caducis condita partibus
Auctore constant munera debili,
Nil illa magnum, nil perenne
Efficere, aut tolerare possunt.

Quidquid corusci continet ætheris
Transmissus axis, scilicet aëra,
Telluris oras, & liquentem
Vis penetrat superatque pontum.

Disiuncta quod si corpora sedibus,
Vnde & decoris artibus efficax

Natura